HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ת"ל [1] וערך עליה העולה ואמר רבא [6]א העולה היא עולה ראשונה ומנחה לחביתין עולה ומנחה וחביתין לנסכים שום מנחה ונסכים למוספין [2] זבח ונסכים ומוספין לבזיכין והתניא בזיכין קודמין למוספין תנאי היא אמר אביי מסתברא כמאן דאמר [3]ב מוספין קודמין לבזיכין לאו מי אמרת בבקר בבקר להקדים הכא נמי [3] ביום ביום לאחר מ"ט דמאן דאמר בזיכין קודמין למוספין גמר [4] חוקה [5] חוקה מחביתין אי מהתם גמר ליגמרה כולה מילתא מהתם להכי אהני ביום ביום לאחר: קטורת של שחר היתה קריבה בין דם לאיברים וכו': מני אי רבנן בין דם לנרות מיבעי ליה אי אבא שאול בין נרות לאיברים מיבעי ליה לעולם רבנן היא ובסידרא לא קא מיירי: ושל בין הערבים היתה קריבה בין איברים לנסכים וכו': מנא הני מילי אמר ר' יוחנן דאמר קרא [6] כמנחת הבקר וכנסכו תעשה מה מנחת הבקר קטורת קודמת לנסכים אף כאן קטורת קודמת לנסכים אי מה להלן קטורת קודמת לאיברים אף כאן קטורת קודמת לאיברים מי כתיב כאיברי הבקר כמנחת הבקר כתיב כמנחת הבקר ולא כאיברי הבקר א] תנו רבנן [7] ונסכו רביעית ההין ילמד של שחרית משל ערבית רבי

ס"ל וערך עליה העולה וגו'. העולה משמע תהא ראשונה דאי לאוריי בעלמא אתא שיקטירו עליה עולה ושלמים בכתוב וערך עליה ג): **עולה ומנחה.** להקריב אשה לה' עולה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו (ויקרא כג) עולה ומנחה לימדך שהמנחת העולה אחר העולה מיד ולא יפסיקו חביתין בין עולה למנחת התמיד: **שום מנחה.** הואיל וחביתין אף הן מנחה והזקיקם הכתוב עם התמיד דכתיב בה (במדבר כח) ועשירית האיפה סולת למנחה תמיד ד) אף היא תהא סמוכה לתמיד אחר מנחת נסכים כדכתיב עולה ומנחה: **זבח ונסכים.** למדנו שלא יפסיק קרבן אחר בין זבח לנסכים: **פנאי היא.** רבי ישמעאל ורבי עקיבא פליגי בה בפסחים בפרק תמיד נשחט (דף נח.): **ביום.** ביום השבת יערכנו (ויקרא כד) ולשון ביום משמע באור עלות היום ולא בנבקרו: **חוקה חוקה.** בחביתין כתיב(שם ו) חק עולם לה' כליל תקטר ובנזיכין כתיב (שם כד) קדש קדשים הוא לו מאשי ה' חק עולם ואכולה מילתא קאי וגמרינן מיניה שתקדים למוספין כחביתין: **וליגמרה לכולה מילתא.** להקדימן אף לנסכים: **אי רבנן.** דאמרי בפ' קמא (דף טו.) בקטורת מפסיק להטבת נרות: **בין דם לנרות מיבעי ליה.** בין עבודת הדם לעבודת הנרות קודם שיגמרם: **לעולם רבנן היא.** נימא ליה לאוקמה כרבנן: **וכסידרא לא קא מיירי.** לא דק: **בין איברים לנסכים.** למנחת נסכים: **למנחת הבקר.** תהא מנחת ערב: **מה מנחת הבקר.** תהא מאוחרת לקטורת שהרי אף איברים מאוחרים לה: **אף מנחת הערב.** קטורת קודמת לה: **מי כתיב לאיברי הבקר.** כן יהיה איברי הערב ותידוק מינה מה איברי הבקר מאוחרים לקטורת אף איברי הערב מאוחרים לה: **למנחת הבקר.** תהא מנחת הערב: **ולא לאיברי הבקר.** איברי הערב: **ונסכו רביעית ההין לכבש האחד.** גבי תמידין כתיב ולימד על האחד שטעון נסכים ומיהו האחד הוא של ערבית דהא מיניה סליק דכתיב לעיל מיניה ואת הכבש השני תעשה בין הערבים ועשירית האיפה סולת וגו' תמיד העשוי וגו' ונסכו רביעית ההין: **ילמד שחרית משל ערבית.** מה זה טעון נסכים אף זה טעון נסכים: רבי

קודמין למוספין תיפוק ליה דבתמידין כתיב בבקר ובמוספין כתיב ביום ויוקדם דבר שנאמר בו בבקר לדבר שנאמר בו ביום ואמרי' נמי מוספין בשם ואז אינו בקר וי"ל דאי לאו קרא דהעולה היינו מאחרין הקטרת התמיד עד אחר הקטרת המוסף כדמשמע בהגוזל קמא (ב"ק דף קיח.) מדכתיב מלבד ותעשה בבקר הוה מוקמינן ליה לעבודת דם אבל קשה עדיין כיון דכתיב העולה לאפוקי מהאיש סברא למה לי קרא דמלבד לאשמועינן דתמיד קודמת למוספין בעבודת דם תיפוק ליה מדכתיב בבקר בתמיד ובמוספין ביום וי"ל דאיצטריך מלבד למיגמר בעלמא דבכל מקום תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם דמאי טעמא כתב אשר לעולת התמיד פשיטא דעולת הבקר היא עולת התמיד אלא טעמא קא יהיב קרא למילתיה מאי טעמא אמרי לך מלבד עולת הבקר שהיא תקדום לפי שהיא עולת התמיד וכל דבר שהוא תדיר קודם לדבר שאינו תדיר וכן משמע בפ' כל התדיר דגמר מהכא בכל דוכתא דקתני כל התדיר מחבירו קודם כו' עד שנאמר מלבד: **העולה** עולה ראשונה. י"מ שהיא עולת התמיד שכתובה לאשונה בקרבנות פינחס אי נמי קסבר עולה שהקריבו אבותינו לפני הר סיני עולת תמיד הואי והיא היתה ראשונה לכל הקרבנות ליבור ופלוגתא היא בפ"ק דחגיגה (דף ו.) דאיכא למ"ד עולת תמיד הוה ואיכא למ"ד עולת ראייה הוה (וע' תוס' ב"מ נה.): **חביתין לנסכים שום מנחה.** הא דלא קאמר טעמא משום דבחביתים כתיב מחליתה בבקר משום דבנסכים כתיב נמי בבקר כמנחת הבקר וכנסכו (במדבר כח):

נסכים למוספין זבח ונסכים. תימה לי אמאי לא קאמר טעמא יוקדם דבר שנאמר בו בבקר לדבר שנאמר בו ביום ובלאו הכי איצטריך קרא לזבח ונסכים לדרשא אחריתי בפרק התודה (מנחות דף עט.) אין הנסכים מתקדשין אלא בשחיטת הזבח שנאמר זבח ונסכים וי"ל דאיצטריך למילף מהאי קרא כדי לישב לאחר לכהי מייתי קרא דזבח ונסכים אין להקשות מגלן דמנחה דקודמת לנסכים אי משום דכתב עולה ומנחה אימא דלא משמע ליה ביום לאחר לכהי מייתי קרא דזבח ונסכים אין להקשות מגלן דמנחה דקודמת לנסכים אי משום דכתב עולה ומנחה אימא דנסכים קודמין למנחה דכתיב זבח ונסכים הא לא קשה כלל דבכל דוכתא כתיב מנחה בראשא ואח"כ נסכים ובההוא קרא גופיה כתיב מנחה בראשא דכתיב עולה ומנחה זבח ונסכים:

לעולם רבנן היא. הא דלא קאמר אי בעית אימא רבנן אי בעית אימא אבא שאול ובסידרא לא קא מיירי י"ל משום דרישא דלא כאבא שאול דקתני ונכנס להקטיר קטורת ולהיטיב הנרות כדאמר בפ"ק (דף יד.):

רבי

אברין לנסכין, גמר מן הקטורת של שחר, מה הקטורת של שחר כתיב בה בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה, הנה בבקר בבקר מקטיר ואחר הקטורת התמיד ומנחתו ונסכו, כך תמיד של בין הערבים אחר הקטורת נסכין. ואקשינן כיון שאתה למד תמיד של בין הערבים מתמיד של שחר, למוד אותו לכל דבר ותהיה הקטורת קודמת אפילו לאיברים. ודחינן מי כתיב כאיברי הבקר, [במנחת הבקר] וכנסכו כתיב, למנחה ולנסך הקישו ולא לאיברים. ת"ר ונסכו רביעית ההין יין

העולה עולה ראשונה. תימה למה לי קרא תיפוק ליה ממלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד דנפקא לן מיניה בפרק כל התדיר (זבחים דף פט.) כל התדיר מחבירו קודם את חבירו וכי תימא דההוא למוספין והאי לנדרים ונדבות ולריבי דמוספין [קבוע] להם זמן ונדרים ונדבות שביתי בכל יום והא בפרק התכלת (מנחות דף מט.) מייתי לקרא דהעולה לתמידין קודמין למוספין דקאמר היכי דמי הא דתנן התמידין אין מעכבין המוספין אלימא דאית ליה ולקדם והתניא העולה כו' ועוד קשה טפי דבסיפ הגוזל קמא (ב"ק דף קיח.) דרש מדכתיב (במדבר ה) מלבד איש הכפורים מכלל דכסף בדישא ופריך אלא מעתה מלבד עולת הבקר מכלל דמוספין בדישא והתניא העולה כו' דהוה ליה למיפרך ממתני' דכל התדיר (זבחים דף פט.) דלדרבה ממלבד גופיה דרשינן איפכא ואיכא למימר דאיתיה דרשא אלא מעתה מלבד לגבור שאין להם תמידין ומוספין אלא כדי אחד מהם דהא ממני' דכל התדיר לא איירי כולה אלא בלקדם דומיא דדם חטאת קודם לדם עולה דקתני התם בהדה ואיכא למימר נמי חד למלוה וחד לעכב דעיכובא ליכא כדאמר בפרק התכלת (מנחות דף מט.) וי"ל דהעולה עולה ראשונה להקדמה דהקטרה דקרא בהקטרה איירי וקרא דמלבד להקדמת שחיטה שתעשו את אלה בעשיית דם איירי והשתא ניחא דמייתי בפ' התכלת (ג"ז שם) מהעולה לאשמעי' בהקטרה דלא תנן בפ' כל התדיר (זבחים דף פח.) דתמיד קודם לי נמי משום הוה ס"ד דמקשה שהוא מעכב הלכך פריך מברייתא דלשון שלא יהיה דבר קודם משמע טפי עיכובא מלישנא דמתני' דכל התדיר וניחא נמי דלא מייתי בהגוזל קמא מהכיא דכל התדיר לאוכומי [על מלבד אין מלבד אין הכפורים דלא הוי] כסף בדישא דאיכא למימר לעולם כסף בדישא והדר אין אבל שנכתבו בפרשה אבל בכל התדיר איירי בעשיית דם וה"ק קרא מלבד עולת הבקר שעשיתם עבודת הדם כבר תעשו את אלה אבל הקטרה דכתיב מקמי קרא דמלבד תהא קודם התמיד דכולי קראי דקמיה בהקטרה משמעי דכתיב בהו (במדבר כח) אשה ריח ניחוח להכי אצטריך לאתויי העולה דאפילו בהקטרה תמיד קודם אע"ג דהקטר מוספין כתיב בדישא אפ"ה תמיד קודם הכא נמי נימא דאע"ג דכסף כתיב בדישא אין הכפורים קדיים מיהו תימה למה לי קרא דהעולה ודמלבד לאשמועינן דתמידין